

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Skinsyge

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Udvalgte værker", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 297. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blich05-shoot-idm140535015496976/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

Skintyge

i Køkken, Spisekammer og Fædebur. Da de alle fire endnu ere levede, kunne de sige, om jeg lyver.

Men det var ellers ikke det, jeg ville fortælle. – Fra mine Tanter – som jeg kaldte dem, hvorvel de vare baade unge og smukke dengang – vil jeg lede Opmærksomheden hen til en lille halvvoxen Hønsepige dersteds, hvem jeg forresten ikke skjænkede saa stor Opmærksomhed som nu.

Jeg forlod Falster i Efteraaret 1803, tog til København, og fik der andet at tænke på end halvvoxne Hønsepiger. Men i et af de følgende Krigsaar blev jeg ej allene sørgeligt, men frygteligt mindet om hende. Jeg skal fortælle, hvad der er mig fortalet.

Gunslev havde, i eet af hine Danmarks mørke Aar, faaet Artillerister i Indkvartering. Blandt disse var en Constabel, hollandsk af Fødsel, en flink Karl, der var agtet og yndet af alle og enhver i Batteriet, baade Officerer og Simple. Der var ikke andet at sige ham paa, end at han var noget stolt og trodsig, dersom man prøvede paa at forurette ham; men dette skedte da heller ikke for tit. Af Person var han velvoxen, havde et ærligt, men stedse alvorligt Aasyn. Smaaatale lende var han, og ikke mange flere end Commando-Ordene hørtes af hans Mund. – Hvad hans Opførsel udenfor Tjenesten angik, da var den aldeles dadelfræ: han brød sig hverken om Fruentimmer eller Flasker.

Men af det første Slags maatte dog Een vorde hans Fordærvelse – og han fædes.

Cornelis, saaledes kalder jeg ham – blev ulykkeligviis indkvarteret i den deilige Hønsepiges Fødegård. Nu var hun ikke længer Hønsepige, men fuldvoxen deilig Mø, Arving til Gaarden. – Den stolte Krieger saae paa hende een Dag og en anden Dag; og snart maatte han bøje sig for Qvindeskjønheds Magt. Hans barske Kriegerfjæs antog et mildt og blidt Skjær, saasnart denne Gunslev Sol – eller om man saa vil – Maane, bestraalede ham. Kort sagt: han blev forelsket i Pigen – hun ikke i ham.

Der var en ung Karl i Gunslev, lad ham nu hedde Jens. Denne Jens havde Bodild allerede i nogen Tid havt et godt Øje til, saavel som han til hende. Men det var længe ikke kommen videre med dem end til Øinene. Hvor de kom sammen, saae de altsaa lidt paa hverandre, smilte maaskee lidt ad hverandre, snakkede om baade det ene og det andet, kun ikke om Kjærlighed.